

шелъ въ Търново. Условилъ се за слуга и въ свободното врѣме се занимавалъ само съ четене. Двѣ години прѣкаралъ въ Търново и като спестилъ нѣкоя и друга парица заминалъ за Одеса. Милозливи хора го настанили за ученикъ въ семинарията.

Като ученикъ Добри е билъ обичанъ отъ всички—отъ другари и учители. Въ свободното врѣме пишелъ стихотворения и първото посвѣтилъ на майка си:

Прощавай, синко, много здрави,
Едничка рожба на свѣтътъ!
Така сждбата направи
Синъ съ майка да се раздѣлятъ.

* *
*

Това ли чакахъ азъ отъ тебе,
Отъ какъ си още малкъ билъ,
Та сега въ мойто старо врѣме,
Въ пжтъ дълъгъ си се наредилъ?

Въ 1850 год. Чинтуловъ се върналъ въ родния си градъ Сливенъ. Той се условилъ за учителъ и прѣвъ започналъ да учи бѣлгарчетата на матерния имъ езикъ. Всички грѣцки книги били изхвърлени и въ скоро врѣме училището се напълнило съ ученици и станало извѣстно навсѣкждѣ.

Чинтуловъ не можелъ да търпи четенето на грѣцки и въ църквата. Съ помощта на приятелитѣ си изпѣдилъ грѣцкия владика отъ църквата и отъ него день службата се извършвала на славянски, а не на грѣцки езикъ.

Прѣзъ нощитѣ Добри работѣлъ до кжсни часове: той пишелъ стихотворения за пробуж-